

SEMANATORUL

ORGAN INVĂȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unu comitet

Redacția și administrația
Școala primară Nr. 2 Bazargic

A B O N A M E N T U L
80 lei anual

SUB SEMNUL VREMII

de Eug. Răducu

Tot mai spre agresivitate se mută sufletul omenesc.

Fără excepție se târăște sufletul singuratic ca și stările colective.

Nicio putere, nicio măsură și în nicio parte nu se poate stăvili panta agresivă pe care alunecă sufletele.

N'avem timp să ne întrebăm, de ce și cum?

E de ajuns să cercetăm istoria ca să ne încredințăm că fiecare epocă are o caracteristică generală în toate locurile și la toate neamurile.

Epoca năvălirilor, a cruciadelor, a imperiilor, a revoluțiilor, etc., etc., s'au produs peste tot și s'au remarcat doar numai nuanțe de deosebită intensitate.

În atât a costat deosebirea, în nuanță. Incolo, fenomenul s'a produs.

Iată de ce nu ne întrebăm de ce și cum se produce fenomenul, agresivității moderne.

A ne pierde în analize și teorii cu erori vinovate, cari rețin și întârzie pregătirea necesară, ar fi să ne zădărnicișim pe noi. Lăsăm istoriei să stabilească cauzele.

Îndată ce constatarea fenomenului se produce în serie, omenirea trebuie să-și pregătească rezistența organică pentru înfruntare. În cât mai dese puncte trebuie organizată rezistența. Și trebuie o deosebită pătrundere spre a se descoperi și elementele cele mai calificate pentru organizare.

În 1914 se ajurase cerul României cu splendoarea razelor de ideal național. Evenimentele surprinseseră organizarea neamului pentru acest fenomen. În pripă am înfiripat totul: armătură, comandament, tactică și manipulare.

Ionel Brătianu luase ministerul războiului și în viziunea sa istorică a decretat deodată: „Invățătorii să fie pregătiți ofițeri!”

În toată țara s'au organizat

mai multe centre militare, unde toți învățătorii au fost încazarmați pe companii și regimente, ca după instrucție să fie examinați și avansați ofițeri.

La centrul de instrucție, București, se creiașe în preajma examenului o opinie defavorabilă avansării. Fruntașii învățătorimii au sesizat a ce st lucru, care a străbătut până la primul Ministru și ministrul de război, Ion I. C. Brătianu.

El s'a coborât în tabăra de instrucție a învățătorilor, unde luând informații despre rezultatul pregătirii lor s'a pronunțat semnificativ și în auzul tuturor că învățătorii sunt pregătiți sufletește de multă vreme ca să fie ofițeri. Le mai trebuiau cunoștințele tehnice pentru ca să comande batalioanele de soldați cari au trecut prin școala lor, ca elavi.

Întreaga suită și toți membrii comisiunilor militare s'au edificat și toți învățătorii de la centrele pregătitoare au fost avansați ofițeri. Pe decretul de avansare stă semnătura ministrului de război Ion I. C. Brătianu.

La 1916, învățătorii ofițeri au pornit la liberarea națională în fruntea batalioanelor românești, cu flori la pălărie, în delirul unui neam cu sufletul gata pentru jertfa întregirii.

Omul care a făcut istoria țării sale a prevăzut și a ales elementele alunți, ca și după 1907 când se organiza eliberarea economică a maselor sătești.

El își destinase pe învățătorii la răscrucea istorică a țării sale ca elemente de sacrificiu și apoi de consolidare națională.

La 1927, Ion I. C. Brătianu, care-i avansase ca ofițeri, tot el, a venit în congresul cultural al tuturor intelectualilor din România întregită și a decretat ofensiva culturală „cu inimosul concurs al învățătorilor!”

Cu Ion I. C. Brătianu s'a închis o epocă istorică.

De la 1930 începe altă epocă de închegare sufletească a tuturor românilor.

Fundația culturală pornește organizarea căminatorilor culturale tot prin învățători, care se înhamă fără condiție la socralizarea culturală a sufletului întregit, sub inspirația voevodului culturii, M. S. Regele Carol II.

La organizarea premilitară a tinăretului instrucția instituției rămâne sub acțiunea învățătorilor, singurii cari au primit a munci fără plată și numai din devotament pentru Marele Comandant.

Iar străjerismul este o donația instrucției școlare sub emblema Troiului, a Patriei și Națiunii române, din acelaș dor de iubire pentru Marele Străjer.

Organizările aceastea sunt preludiul fortificării naționale și centre de rezistență în agresivitatea fenomenelor ce se precipită.

Pronierii trecutului lucrează tot ei, și azi, la rosturile mari de sub semnul vremii, ca să pregătească cetatea pentru agresivitatea vremii.

M. S. Regele Carol II a luat sub sceptrul său organizările de fortificare ca și elementele de comandă din forturile cetății.

Învățătorii să stea de veghe pe materzele ridicate, căci nu se știe momentul când ceasul va suna.

În rol de răspundere grea, de comandă, de veghe și de sacrificiu, tinerii învățători au rosturi rămase dela demnitatea înaintașilor lor și pot forma epocă de glorie socială sau de glorie națională.

Agresivitatea modernă nu-i prielnică cetății noastre, întregită după atât de milenii. În pace și ordine se dezvoltă o viață nouă.

În organizările premilitare, de străjeri și de cămine, învățătorii sunt străjerii de pace dar și de înfruntare. Și stau în acești forturi ca solii vremurilor.

Pe marginea Aritmeticii din cursul primar (cl. I)

Bazat de cercetările și anchetele întreprinse pe la școlile primare din capitală și provincie, d-l Teodosiu, profesor de pedagogie, într'un articol publicat în Revista Generală a învățământului numește aritmetica și gramatica, idoli școlii primare.

Concluziile la care D-sa a ajuns cu ocazia anchetelor amintite sunt următoarele: repetenții cei mai mulți și notele cele mai mici sunt la aritmetică. Cele mai multe ore sunt sacrificate aritmeticii și gramaticii. Învățătorii afară de orele oficiale din program, întrebuințază și orele destinate dexterităților. Se răpesc chiar și orele libere sau de recreație tot pentru aceste obiecte. Temele cele mai multe pentru acasă, tot la aceste obiecte se dau. În scurt se poate spune că în școală primară se acrică tot ce au copiii mai scump: timp, libertate, recreație, odihnă, pentru aceste două obiecte așa după cum în antichitate cei vechi sacrificau tot ce aveau mai de preț, idolilor păgâni.

Din constatările făcute, d-l Teodosiu a observat că învățarea aritmeticii în școala primară de multe ori nu dă roadele așteptate ca rezultat al efortului depus.

În practica de fiecare zi, asupra acestui obiect de învățământ, am fost preocupat să observ în mod cât mai obiectiv, care sunt cauzele principale care au făcut să se ajungă la concluziile de mai sus, concluzii, care ar avea ca ultim rezultat înlăturarea din școală a acestui idol care terorizează viața micilor copii.

Aritmetica lucrează cu cifre și numere, care sunt niște abstrac-

(urmează la pag. II-a)

Probleme noi în școala primară

Pe orizontul vieții noastre publice de astăzi, ca și alle probleme, care caută să fie în ritmul vremii, ne apare și problema școlii primare, din zi în zi, tot mai schimbată și mai complicată, așa încât ai impresia, că tot ceiace s'a realizat în ogorul școlii, nu s'a realizat aproape nimic, sau chiar dacă s'a făcut ceva, nu prea contează!...

Problema este comentată de oameni de specialitate, de oficialitate și i chiar de opinia publică.

Dintr'o parte îți vine la ureche, lângă unora cari prelină, că în țara noastră, până în prezent, nu am putut izbui, să dăm poporului știința de carte, de care are nevoie și că poporul stă cufundat în întuneric, apostro-

fând că școala primară, n'a putut să facă cine știe cât în această direcție.

Alții îți prezintă cifre oficiale, de numărul încă perzistent, al analfabeților.

Unii specialiști, în materie didactică, se ridică împotriva sistemelor de învățământ, atacând cu vehemență metodele și programele școlii primare actuale, avizând la adoptarea altor programe și metode de învățământ, potrivit cu experiențele și realizărilor altora în acest domeniu.

Și acum, ca și mai înainte, se încearcă diferite reforme, posibile și imposibile de aplicat, pentru o cât desăvârșită activitate școlară cu rezultate cât mai bune și mai practice, pentru cultura poporului...

Ba în cele din urmă, a început să se discute că neajunsul în învățământul primar, provine și din faptul, că nu avem corp didactic bine pregătit și că poate s'ar realiza mult mai mult, dacă am avea învățători, cu titluri academice.

Nimic de zis, sunt preocupări de mai bine, pentru școala primară de villor.

Nici nu suntem împotriva faptului de a nu fi în pas cu vremea și deci cu marile reforme sociale și școlare la care se avizează, dar în acelaș timp, se nasc mai multe întrebări, la care trebuie să răspundem cu mult curaj și prudență.

Școala primară de astăzi, este și ea rezultatul preocupărilor de mai bine, ale altor timpuri, care așa cum este organizată, nu mă îndoesc, a dat și dă rezultate satisfăcătoare, având sorși să ne dea la iveală mai multe celebrități și somități, care în-

contestabil au trecut prin școala primară rudimentară de care ne plângem astăzi!.. Dar oare, am realizat noi tot ceiace prevede școala primară actuală?..

Sunten noi pătrunși de înalta chemare pe care o avem? Avem noi tot ceiace ne trebuie la îndemână, să putem realiza și programa și metodele, fie ele chiar și vechi?.. Departe de noi aceeași fetică!..

În schimb, avem populație școlară prea multă, avem posturi fără școlare, avem școlare fără posturi suficiente și câte alte neajunsuri!.. Nu mai vorbim, că și aceste școli ce bruma le avem, sunt în majoritate, lipsite de material didactic, instrumente și altele... și apoi mai vrem să fim la modă!..

Ni se va obiecta poate, că nu prea am contribuit, nici la ridicarea culturală a poporului?

Da este foarte adevărat! Dar nu

ființă. Pentru elevii începători este foarte greu să lucreze cu abstracțiunile, atâta timp cât ei se găsesc în faza intuițiilor concrete și a priceperii globale. Centrii lor nervoși, care concentrează materialul intuitiv și elaborează abstracțiunile, n'au ajuns la completa mielinizare.

Pentru ca elevii să-și poată asimila cele tratate, cu cea mai mare ușurință, propunătorul trebuie să posede un bogat material intuitiv, cât mai real și cât mai concret.

O altă cauză, tot așa de principială ca și prima constă în alcătuirea manualelor didactice. Dacă cercetăm amănunțit un număr cât mai mare de aritmetici, pentru cl. I-a primară, constatăm că s'a ajuns la un abuz de poze și imagini, motivate prin trebuința de a face învățământul intuitiv și probabil din dorința autorilor de a fi cât mai originali în construirea acestor manuale.

Intrecerea autorilor într-o mare abundență de imagini și poze, dintre care multe nu sunt potrivite gradului de dezvoltare mintală a copilului, (chiar inv. cu mare atenție abia poate distinge ce doresc să redea unui autori în anumite scene) nu fac altceva de cât să încurce mintea copiilor.

Din experiența întreprinsă ani de-a rândul menționez: lecțiile de aritmetică, mai ales la cls. I-a, nu se pot trata metodic folosindu-ne de carte. Aceste lecții nu și-ar atinge nici în cea mai mică parte scopul urmărit, fiindcă n'ar fi bazate pe realitate.

Tratarea lecțiilor de aritmetică trebuie să se bazeze pe o intuiție directă a obiectelor reale. Tablourile din manualul cls. I-a nu ne pot fi de folos, fiindcă cu ajutorul lor nu facem de cât o intuiție indirectă, intuiție, care niciodată nu va aduce reușită în cele tratate.

Obiectele ale căror chipuri se găsesc în manualele de aritmetică, ar fi o imposibilitate să le aducem în clasă,

Vom putea să aducem să intuim: șoareci, iepuri împușcând pe vânător, vulpi, verușe, pitici, etc.?

O carte de aritmetică ideală, trebuie să aibă imaginile obiectelor reale cu care putem să lucrăm în clasă și care ne oferă pribejul de a face o intuiție directă. Ex.: bănci, scaune, tablă, masă, beșoare, bilete mașinii de societate, caiete, cărți condeie, etc. Pe aceste obiecte copiii le văd, le pipăie și le numără. În acest mod

Abecedar

S'au scris așa de multe în privința manualelor didactice și cu toate acestea, nu s'a scris tot ce trebuia. În măsura în care literatura didactică ia o și mai mare amploare, nu spiritul combativ al dascălului care le introduce, cât mai ales tâmpenia și stupiditatea lor, valoarea lor intrinsecă, provoacă polemici și comentarii acerbe, de o obiectivitate incontestabilă.

De unde cartea — prin definiție — trebuie să fie auxiliarul învățătorului, în majoritatea cazurilor, este un obstacol inevitabil bunului mers al învățământului, care chiar învins, în loc să facă sudura cunoștințelor căpătate de copii prin ei și învățător, creiază echivocuri și stagnări în cursul învățământului și-l pun pe acesta în situații penibile adeseori, în care prezența de spirit se dovedește aproape inutilă.

Încât, monopolizarea manualelor didactice care a scandalizat cândva opinia publică în deosebi pe profesorii ei — deși din multe considerente, inacceptabilă, în lumea noastră de valori false și superficiale — pe care o denotă majoritatea manualelor pur și simplu idioate — ar fi bine venită.

Nu lipsa concordanței acestor manuale cu principiile noi de învățământ, cum ar fi localismul educativ de exemplu, constituie obiectivul principal al „criticii“ de față. (Critică, e un fel de a vorbi, fiindcă, lipsite complet de orice valoare — abstracție făcând de bogăția colorilor și combinația lor fără gust — aceste lucrări

niciodată nu vom avea nevoie să deschidem manualul în predarea lecțiilor și să intuim de acolo chipurile.

Aritmetica de cls. I-a să fie construită cât se poate de simplu. Chipurile care se vor strecura în cuprinsul manualului să nu aibă alt scop, decât să fie un ajutor al lecțiilor pe care le tratăm, servind ca ocupație indirectă sau ca temă pentru acasă.

Am sugerat câteva idei care puse în aplicare vor face învățământul aritmeticii mai atractiv, trăit de elev, iar autorii de manuale didactice pentru cls. I-a, vor depune o muncă mai mică în alcătuirea lor.

I. Păunescu, institutor

Fost învățător Șc. de aplicație de pe lângă Șc. Normală—Deva.

delicate ar degrada sensul noțiunii „critică“). Dar mai ales faptul că înlănțuirea cunoștințelor, ignorează literalmente toate metodele și principiile de învățământ cu care evoluția spirituală infantilă a stabilit acorduri definitive și categorice, și chiar nesocotește prescripțiunile programei analitice, denotă la unii autori — din păcate nu puțini — superficialismul și falșitatea culturii și tehnicei pedagogice pe care o afișază, cum și complectă lipsă de cunoaștere a psihologiei copilului cu elementarele ei legi, factori fără de care, elaborarea manualelor didactice, rămâne o chestiune de amor propriu și de calcule materiale, iar valoarea acestor manuale, de-o nulitate patentă.

Lansarea lor în majoritatea cazurilor este asigurată înainte de a intra manuscrisul în mâinile zețarilor tipografiei, de motive cari neagă existența unei demnități profesionale și unei integrități navale, explicând în schimb în toată hidoșenia, caracterele câtorva... și sensul real al adaptării la mediu pentru acei cărora se adresează.

Pentru autorii cari n'au la îndemână aceste sisteme, rămâne deschisă calea reclamei care mistifică adevărul. Reclamei, acestui mistificator de realități, majoritatea învățătorilor cădem victimă, crezând prea mult — bazați pe reclamă, — în categorica obiectivitate a comisiei Ministerului Instrucției care aprobă aceste manuale și în reputația autorilor didactici, care se dovedesc apoi, improvizați.

(Conformarea la... grijile lummești, o lăsăm în paranteză, ... fără intenție!..)

Caricatura „omului nou“ pe care l-a visat Nietzsche, și despre care într-o teză de proporții vaste, vorbește „Vremea“ în penultimul ei număr din 1935, există în viața noastră socială și culturală. Întâlnești pretutindeni, sfidător și arogant, în același timp; autor didactic, doctrinar politic, sociolog desăvârșit, literat consacrat, personalitate și reptilă socială în aceiași măsură, mentor în orice sens și încă orice vrei... Știe de toate, și nu-i bun de nimic; în fond, lustru exorbitant, sub care, revoltător de obrasnică sau temătoare, ipocrită, se ascunde nesiguranța, ignoranța complectă, haosul în sensul propriu al cuvântului.

datorită licențiașilor, din următoarele motive:

În primul rând, refuză pur și simplu, a ocupa posturi în învățământul rural. Din fericire avem și noi de la un cârd de vreme, o seamă de licențiași, dar nu i-am prea văzut să dea năvală, la sate... Ba încă, până mai ieri, alaltă ieri, când se mai găseau posturi libere în învățământul secundar, le era rușine să se numească, învățători. Apoi, pe ici, pe colea, pe unde au pătruns în învățământ, nu fac altceva, decât să arunce orogaș și să descrediteze pe colegii cari nu sunt licențiași, dar cari munesc din răpuzeri din zi până'n noapte.

Afară de aceste considerente, momentan, nu am putea răsturna o situație, așa de ușor!

Cum am putea înlocui 50-60 de mii de învățători cu licențiași?... Această nu poate să fie decât o problemă de viitor, pe care va rezolvi-o timpul.

lui, nulitatea crasă și inconștientă.

Până când realitatea socială va impune încă o mediocritate, o lașitate și un spirit de condescendență — cu subtilitățile lui — personalitatea în sens curent, rămâne tot dominația pedanteriei, prin forța superficială — a spiritului, dar dozată cu suficientă... intuiție a realității, ca să se impună.

Revin însă la subiect, fiindcă țin ca rândurile de față, să-și păstreze caracterul de simple constatări a unor realități neplăcute, totuși binevenite, cu privire la un abecedar ediția 1935.

Il recomand atenției generale, cu multă... plăcere; și cu excepția celor ce lucrează după el — nu mă îndoiesc că, toți acei pe care curiozitatea îi va îndemna la lectura lui, vor rade cu poftă câteva ore.

Poartă semnătura d-lui V. Haneș, Liviu Rebreanu și mai spre... coadă pe a învățătorului D. Vasu. Mărturisesc sincer că intrunește toate enormitățile admise și refuzate de închipuirea celui mai înțelept învățător. Socot suficiente pentru edificarea cetitorului următoarele constatări; lipsesc complet din cuprinsul abecedarului p. I-a lecțiile de predarea literelor a, f, k, m, t, x, și y; elementele grafice incomplete și fără continuitate; înainte de predarea semnului sunetului l (pag. 37) — dăm un caz din multele — găsim această literă utilizată în textul unei lecții dela pagina 33, ipoteza unei erori editoriale exclusă deci sine die; deasemenea, cel mai elementar — și însemnat totodată — metod și principiu de învățământ, care preconizează formarea elementului apercetiv, mergând dela simplu la compus, concret la abstract, etc. continuitatea lecțiilor din acest manual, îl ignorează complet.

N'ar fi nimic revoltător dacă (vorba lui Caragiale) „micile erori fundamentale“ de formă și fond, ar privi chestiuni pedagogice de actualitate, iar manualul amintit ar fi fost tipărit cu 10 ani înainte.

Dar, când se știe cu certitudine, că nimic nu-i nou, din tot cece desbat problemele pedagogice de actualitate, ci totul este amplificarea, pastişarea sau reeditarea unor adevăruri vechi, dându-li-se forme noi; când se cunoaște importanța manualului didactic în școală și când se mai știu și pretențiile exagerate ale unei comisii de examinare sau unui organ de control, dela învățător, este cu neputință să-ți stăpânești revolta împotriva unei

știu dacă această răspundere, ar cădea toată în sarcina noastră?

La această problemă, trebuie să colaboreze toți factorii sociali, atât moral cât și material.

În toate ofensivele culturale, ce s'au încercat sau ce se vor mai încerca, prima greutate pe care o va întâmpina învățătorul și școala în sfera lor de activitate, a fost și este, lipsa de concurs din partea autorităților, cari sunt factorii de răspundere ai societății.

Nu învinuim pe nimeni pentru acest fapt, dar țin să arăt, că atât timp cât vom avea o societate subredă, care înțelege cu greu rostul nostru și care așteaptă totul de-a gata de la noi, vom întâmpina și mai departe aceleași greutăți, pentru ridicarea culturală a poporului.

Avem încă analfabeți? Da avem, pentru că nici astăzi nu avem școli și numărul de învățători după cerin-

țele populației școlare, problemă, care de altfel n'a recunoscut-o și n'o recunoaște decât actualul Ministru de Instrucțiune, care se luptă cu capriciul și neajunsul timpului.

Ultima problemă, care preocupă pe specialiștii astăzi este și aceea, a pregătirii mai temeinice a învățătorilor și de a avea însăși învățători cu titluri academice în învățământ. Fără îndoială, ideea este genială!.. Nimeni, sub nici un motiv, nu s'ar putea împotrivi unei culturi mai îndelungată și mai desăvârșită, pentru cariera de dascăl.

Din contră am strigat și strigăm întotdeauna ca dascălul să aibă acces la învățătură până la „Universitate“. Să vedem cum se rezolvă problema pentru actualitate! Întrebarea își are răspunsul, imediat: — Nu putem să ne așteptăm în scurt timp, la rezultate fericite, în școala primară,

În concluzie, sarcina și prosperitatea școlii primare, nu cade decât tot în spinarea învățătorului actual, cu sau fără metode noi, cu sau fără programe schimbate, numai cu o singură condițiune: „Să fie bine plătit“.

Dacă va fi bine plătit, să nu trăiască în mizerie și umilință, vom avea o școală model, cu rezultate fericite și suntem siguri, că ne vom integra, foarte ușor și în noile sisteme de educație, fără multe reforme preconizate. Cu un corp didactic plătit derizoriu și cu o școală rău întreținută, nu vom avea sorți de izbândă și nu vom putea fi în pas cu vremea.

Preot Ioan I. Neagu

Învățător
Stejarul—Calliacra

Cronica noastră

Aptaat

Duminică 15 Decembrie 1935 a avut loc în satul Aptaat, ședința Cercului Cultural „Abitus“.

În afară de membrii cercului și mult public, au asistat la această ședință: d-l Inspector Școlar V. Helgiu și d-l Subrevizor școlar de control Vasile Șecheru.

În ședința intimă, Inv. Cr. Neamă a predat la clasa IV-a aîn obiectul aritmeticii, subiectul „Rezolvare de probleme cu ajutorul regulei de trei simplă“.

În continuarea ședinței, D-na Constanța Constantinescu—Alexandria a tratat cu un lux de amănunte și o argumentare abundentă de o logică irefutabilă, subiectul „Raporturile dintre mamă și educatoare“.

La critică au luat cuvântul învățătorii: Em. Mutulescu, Em. Ionescu, I. Tănase, cum și D-nii Helgiu și Șecheru.

După masă, a urmat desfășurarea ședinței publice, cu un program variat și bogat din care remarcăm corurile pe 2 și 3 voci executate de elevii de curs primar și membrii Căminului Cultural respectiv, sub conducerea Inv. Mutulescu dela cea școală.

Deasemenea au plăcut jocurile naționale și piesa morală „Unde duce beția“ executate de aceiași elevi.

Rep.

Ciufut-Cuius

În ziua de 15 Decembrie a. c. cercul cultural „I. Gh. Duca“ și-a ținut ședința la școala primară din satul Ciufut-Cuius.

Ședința intimă s'a deschis la orele 10 dimineața de către d. Simion Țuță, președintele cercului. D-ra Guța N. S. Brăila, conducătoare la grădinița Ciufut-Cuius, a tratat o lecție la grădina de copii cu subiectul „Cunoașterea culorilor“. Lecția a fost predată după noile metode de educație în școlile de copii mici. La reușita lecțiunii a contribuit în mare măsură tactul pedagogic și abilitatea propunătoare, care a dovedit, cu această ocazie că și-a însușit dexteritatea de a preda.

A urmat apoi conferința d-nei Elena Andreescu, învățătoare la școala primară Arman, intitulată: „Mijloacele prin care putem asocia familia la problemele școlii“. Intrucât țăranul nostru este indiferent față de problemele școlii, rolul învățătorului în această privință este foarte mare. D-na Andreescu s'a folosit de exemple concludente în susținerea tezei, scoțând în evidență prin ce mijloace se poate asocia familia la problemele școlii. Expunerea clară, bogăția și varietatea argumentelor și exemplilor au contribuit la reușita deplină a conferinței. La discuția subiectului au luat cuvântul d-nii: T. Mitrică, D.

Popescu și Simion Țuță, care au adus mulțumiri d-nei Andreescu de felul cum a tratat subiectul.

Ședința publică s'a deschis la orele 14 și jum. de către Simion Țuță, președintele cercului, care în frumoase cuvinte a explicat sătenilor rostul adunărilor învățătorești. După aceea s'a desfășurat programul serbării compus din coruri, recitări și jocuri naționale. D-ra Brăila a executat cu copiii dela grădinița câteva jocuri și cântece care au plăcut foarte mult și au fost răsplătite prin ropote de aplauze. D. D-tru Popescu, directorul școlii Ciufut-Cuius a cântat cu copiii cântece populare pe 2 voci și a executat cu băieții piramide gimnastice și exer. cu bastoane. D. Simion Țuță, președintele cercului, a încheiat ședința mulțumind sătenilor pentru dragostea ce au avut de a veni într'un număr atât de mare la serbare. Domnia sa i-a sfătuit să nu se depărteze niciodată de școală, pentru că numai de acolo ne vine lumina sufletească.

Bazargic

Duminică 26 Ianuarie a. c., cercul cultural „Regele Ferdinand I“ din Bazargic și-a ținut ședința la școala primară № 2, la orele 15.

D-ra Maria Tatomir, învățătoare la școala primară № 3 tratat o lecție de istorie la clasa IV-a, cu subiectul: „Fanarioții“.

După aceea d. Ion Lupu, învățător la școala primară № 2 din localitate, a dezvoltat conferința: „Problema interesului în lumina pedagogiei lui John Dewey“. În introducere, conferențiarul a făcut o expunere succintă asupra concepției voluntariste-progmatiste a vieții, precum și asupra problemei interesului în evoluția diferitelor concepții pedagogice și în special la J. J. Rousseau și Herbart.

În continuare, d. I. Lupu, a vorbit cu un lux de argumente, despre școala plăcerii și școala efortului, care au dat naștere celor două controverse ce au împărțit lumea pedagogică în două șc. antagoniste.

Conferențiarul a făcut apoi analiza psihologiei interesului, care după Dewey prezintă trei caractere: a) interes motor, dinamic, reflex al impulsurilor, b) interes obiectiv, c) interes emoțional. Dewey împarte interesul în: interes direct și interes mijloc și efortul în: efort impus și efort consimțit; distincția aceasta a fost foarte bine făcută de către conferențiar. Tre-când apoi la punctul ultim din tratat subiectului d. Lupu remarcă destul de explicit cum a înțeles Dewey să concilieze efortul cu interesul.

În încheiere, d-l Ion Lupu a făcut caracterizarea pedagogiei lui John Dewey după Claparede, scoțând în relief că pedagogia acestui pedagog american este: 1) genetică, 2) funcțională și 3) socială.

Pedagogia lui Dewey este genetică în sensul că nu trebuie să formăm pe copil spre a corespunde unor norme rigide exterioare ci educația trebuie să aibă grija de libera dezvoltare a individualității lui psiho-fizice; este funcțională în sensul că pe lângă dezvoltarea funcțiilor psihice să se țină seamă și de rolul lor biologic și să fie considerate ca instrumente foarte utile pentru menținerea vieții prezente și viitoare și aceste funcțiuni să nu fie dezvoltate decât în măsura în care interesul și trebuințele copilului reclamă exercițiul lor; este socială în sensul că trebuie să ținim a face din copiii noștri oameni folositori societății, acestui organism social din care vor face și ei parte.

În concluzie, d. Ion Lupu, scoate în evidență elementele esențiale din pedagogia lui John Dewey care sunt foarte necesare școlii noastre. Dewey recomandă respectarea individualității copilului adică dezvoltarea funcțiilor sufletești în raport cu aptitudinile lui ajungând astfel la așa zisa educație individualistă, organicistă. El recomandă școala formativă, adică să nu ținim prin aplicațiile practice o pregătire profesională ci exercitarea forțelor în vederea perfecționării lor.

Dewey mai recomandă activismul în vederea educației integrale, adică dă o deosebită atenție activității, ca mijloc de formare a individualității psiho-fizice.

Deasemenea, din pedagogia lui John Dewey, reiese că o pregătire cetățenească este absolut necesară într'o societate cu caracter accentuat democratic. Pregătirea aceasta pentru viața socială să fie călăuzită de un suflu de idealism, adică individul să activeze în societatea din care face parte pentru promovarea și evoluția organismului social; cu alte cuvinte să devie un factor de înălțare a nivelului moral al societății.

Conferința d-lui Ion Lupu, expusă destul de explicit și cu o foarte mare bogăție de exemple, a fost ascultată cu mult interes.

Heros

Duminică 2 Februarie a. c., la orele 10 dimineața, a avut loc în sala teatrului „Splendid“ din Bazargic o frumoasă serbare, organizată de școala primară Nr. 2.

Încă dela orele 9 părinții copiilor dela școala Nr. 2, școlarii dela celelalte școli din localitate, precum și alți cetățeni ai orașului Bazargic s'au grăbit să ocupe locuri în sală; astfel că la orele 10 sala teatrului „Splendid“ era arhiplină. Mulți spectatori nemai având locuri s'au înghesuit în față, în fund, pe mijlocul și marginile sălii unde au găsit câte un colțisor; nu mai vorbesc de acei cari au venit după orele 10 și care n'au mai avut fericirea să pătrundă înăuntru.

Printre spectatori s'au enumerat toate persoanele de frunte ale Bazargicului.

La prima ridicare a cortinei,

elevii școlii primare Nr. 2, sub conducerea d-nei Vasilica Mitulescu-învățătoare-au cântat: „Tot ți-am zis mândro“.

După aceea d-na Anglaia Dumitrescu-învățătoare-si-a dezvoltat conferința: „Rolul familiei în educație“. Domnia-sa a arătat, prin exemple, marele rol ce-l are familia în educație enumerând multiplele mijloace prin care aceasta poate creia deprinderi frumoase, scoțând în evidență rolul părinților în creierea acestor deprinderi. Sfaturile și îndemnul au contribuit în bună măsură la reușita conferinței d-nei Dumitrescu.

S'a desfășurat apoi programul artistico-cultural al serbării. Școlărițele din clasele I-a și II-a au executat un admirabil dans de grații și „Tricolorul“. Elevele mari au jucat frumoase jocuri înbrăcate în admirabile costume naționale.

Școlarii conduși de învățătorii lor, au delectat selectul public, cu admirabile coruri, executate pe 2 și 3 voci, ca: „Spusu-mi-a frunza de vie“, „Pupăza“, „Fă Ileno“.

Un școlar din cl. IV-a a cântat din vioară câteva cântece naționale.

N'au lipsit din program nici recitări. Astfel micuții școlari au executat cu mult suflet poezioare plăcute: „Și când viforoșul, Biserița, Hora, etc.“

S'a jucat cu multă artă piesa „Din trecutul neamului“ sub conducerea d-nei V. Mitulescu, care a încununat munca școlarilor și a învățătorilor școlii. Programul, select, variat și interesant, a contribuit la delectarea spectatorilor; așa că, la orele 11,45, când d-l Ion Lupu—directorul școlii primare Nr. 2-a anunțat sfârșitul serbării, publicul s'a arătat foarte satisfăcut și mulțumit.

Munca școlarilor și a dascăliilor dela școala primară Nr. 2 a fost răsplătită prin ropote de aplauze, prin aclamații de „bravo“, precum și prin atenția și interesul cu care spectatorii au urmărit desfășurarea programului.

Serbarea a fost organizată și condusă de învățătorii școlii primare Nr. 2 (Pr. B. Zăinescu, Vasilica Mitulescu, Petre Cunia, Anglaia Dumitrescu, Ion Lupu, Jița Staneva, Florica Abagieș), care au dovedit cu acest prilej că în școala lor se muncește cu folos, cu intensitate și cu multă dragoste.

D-lor învățători,

Recepționați clar și puternic Roma, Londra, la orice oră cu „HERALD“ 148, trei câmpuri pentode, consum redus.

Costul lei 6000, în 6 rate lunare.

Adresați-vă, Emil Capriș
Str. împăratul Traian Nr. 14
Bazargic

N. B. Vom mai da și alte reclame de aparate bune, economice, și eficiente.